

Arrest

nr. 102 853 van 14 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 21 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 oktober 2006 het Rijk binnen en diende op 26 juli 2012 een tweede asielaanvraag in. Op 14 december 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw laatste verklaringen, heeft u de Soedanese nationaliteit en bent u geboren op 5 juni 1965 te Khartoum Noord. U verliet Soedan per schip op 11 september 2006, en kwam 20 dagen later aan in de Antwerpse haven.

U vroeg een eerste maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 5 oktober 2006. Op 18 oktober 2006 nam de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. U ging tegen deze beslissing in beroep bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, en werd op datum van 10 januari 2007 van 9u10 tot 13u12 gehoord op het CGVS.

Op 26 april 2007 bevestigde het CGVS de beslissing tot weigering van het verblijf. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad van State. Op 26 augustus 2010 verwierp de Raad van State de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, in het arrest nr. 207.041. U bevestigde sinds uw eerste asielaanvraag, niet meer te zijn teruggekeerd naar Soedan. U ging op 13 november 2011 een week naar Egypte, waar u uw familieleden ontmoette. Op 26 juli 2012 diende u een tweede asielaanvraag in. Het nieuwe element dat u voorlegt in het kader van uw tweede asielaanvraag, betreft een vonnis vanwege de correctionele rechtbank voor misdaden tegen de staat, te Khartoem, waarbij u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 15 jaar en een geldboete van 30 000 Soedanese Guinaih omdat u de artikelen 87, 119 en 123 van de correctionele wet van het jaar 1993 overschreden zou hebben. Uw advocaat te Soedan vroeg dit document op bij de rechtbank, en gaf het aan uw broer, die het op zijn beurt naar u opstuurde. U legt eveneens een Soedanees paspoort op uw naam neer, u afgeleverd op 23 december 2009 door de Soedanese ambassade te Brussel, alsook een kopie van een Soedanees nationaliteitsbewijs op uw naam.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, bevestigd. Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen en ongeloofwaardig werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is, en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de conclusie dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Wat betreft het door u neergelegde vonnis vanwege de rechtbank te Khartoem, dienen volgende fundamentele bedenkingen worden gemaakt. Gevraagd naar het verband tussen het door u neergelegde vonnis, en de door u geopperde problemen te Soedan, antwoordde u dat er in feite drie zaken zijn, en u niet weet met welke van de drie zaken het door u neergelegde document te maken heeft (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 4). U voegde eraan toe dat u de, in de vonnis vermelde, wetsartikelen die u zou overtreden hebben, niet kent. Gevraagd of u dan niet weet waarom u veroordeeld werd, antwoordde u dat niet te weten (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 5). Gevraagd of u zich erover informeerde, antwoordde u dat ze het niet weten. Gevraagd of uw advocaat het weet, antwoordde u geen contact te hebben met hem. U voegde eraan toe dat u met uw broer sprak, en hem vroeg zich op dat gebied verder te informeren, maar tot op heden geen antwoord gekregen te hebben. Gevraagd hoe u dan weet dat het door u neergelegde document iets te maken heeft met de problemen waarover u sprak in het kader van uw eerste asielaanvraag, antwoordde u dat uw advocaat de zaak opvolgt. Gevraagd of het u dan niet interesseert waarom u bent veroordeeld tot

een gevangenisstraf van 15 jaar, antwoordde u plots dat u het wel weet en verklaarde u dat het 'dezelfde zaken' betreft, 'uw zaken met hen'. Opnieuw gevraagd of u weet op basis waarvan u werd veroordeeld, antwoordde u – dit tegenstrijdig aan uw vorige antwoorden, waarbij u aangaf het niet te weten – dat u omwille van homoseksualiteit werd veroordeeld. Gevraagd waarom u dat denkt, antwoordde u dat u geen andere zaken heeft. Het dient reeds opgemerkt dat uw onwetendheid betreffende de gronden op basis waarvan u veroordeeld zou zijn te Soedan, opmerkelijk bevonden wordt. Immers, van iemand die veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van 15 jaar en een geldboete, is het allerm minst onredelijk te verwachten dat deze zou weten op grond waarvan deze veroordeling uitgesproken werd, en welke wetsartikelen overschreden zouden zijn geworden. Dat u daarna plots uw verklaringen bijstelt, en verklaarde te weten dat u veroordeeld werd op beschuldiging van homoseksualiteit, wordt vreemd bevonden en overtuigt niet, daar u niet in staat was uit te leggen wat het verband is tussen het door u neergelegde vonnis en de door u aangehaalde problemen in het kader van uw eerste asielaanvraag, noch wat de wetsartikelen inhouden die u overschreden zou hebben. Gevraagd waarom u van homoseksualiteit werd beschuldigd, antwoordde u – de vraag ontwijkend - dat het een duidelijke zaak was, de procedure lopende was, en u er niet bij was (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 5). Gevraagd op basis waarvan ze u van homoseksualiteit verdenken, antwoordde u – opnieuw de vraag ontwijkend – dat u homoseksueel bent. Gevraagd hoe ze dat dan wisten, antwoordde u samen met uw vriend gearresteerd te zijn. U verklaarde voorts dat u veroordeeld werd op basis van de getuigenissen van veiligheidsagenten, die getuigd zouden hebben dat ze u en uw vriend op heterdaad hadden betrapt (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 6). Gevraagd of dat waar is, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wanneer dat gebeurde, antwoordde u het niet meer te weten, en meent u dat het in augustus was. Gevraagd welk jaar u bedoelt, antwoordde u 2003 of 2004. Gevraagd waarom u hierover niets vermeldde in het kader van uw eerste asielaanvraag, antwoordde u het wel gezegd te hebben (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 6). Erop gewezen dat hierover niets terug te vinden valt, antwoordde u dat ze u daarover misschien niets vroegen, maar u het zeker zei. U verklaarde in het kader van uw eerste asielaanvraag, dat u in 2006 werd opgepakt, samen met uw vriend A. O., dat men A. O. poogde te overhalen om te getuigen dat u hem seksueel intimideerde, en dat hij weigerde dit te doen (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 12). U verklaarde voorts daarna terug vrijgekomen te zijn, nadat uw broer zich borg stelde voor u, u van niets beschuldigd werd, en verder onderzoek gedaan werd omdat ze u van gelijk wat willen beschuldigen. U verklaarde, eveneens in het kader van uw eerste asielaanvraag, dat andere personen niet afwisten van uw homoseksuele relatie (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 8), ze het niet konden bewijzen, en dat ze, iedere keer dat u werd opgepakt, geen bewijzen hadden en niemand jullie samen had gezien om te getuigen (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 15). Deze flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag, en deze in het kader van uw tweede asielaanvraag, doen elke geloofwaardigheid van uw bewering - namelijk dat u samen met uw homoseksuele partner door veiligheidsagenten op heterdaad betrapt zou zijn geworden, en op basis van de getuigenis van deze veiligheidsagenten, veroordeeld zou zijn omwille van homoseksualiteit - teniet. Gevraagd of de autoriteiten in Soedan nog iets tegen uw familie gezegd hebben, sinds u Soedan verliet, antwoordde u² dat ze voortdurend naar u vroegen (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 7). Gevraagd of de autoriteiten in Soedan weten dat u niet langer in Soedan bent, antwoordde u dat ze dat niet weten. U verklaarde voorts dat de Soedanese autoriteiten tegen uw kinderen, nadat deze waren teruggekomen uit Egypte, hadden gezegd dat ze wisten dat zij met u in Egypte waren, dat ze stappen ondernomen hadden bij de autoriteiten in Egypte, maar dat de tijd te kort was. U verklaarde dat ze u zochten via Interpol. Gevraagd hoe de Soedanese autoriteiten wisten dat u naar Egypte ging, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat uw kinderen naar Egypte gingen. Vragend gesteld dat de Soedanese autoriteiten reeds vóór de terugkomst van uw kinderen in Soedan, geweten moeten hebben dat u naar Egypte ging, gezien uw verklaring dat ze u er hadden gezocht via Interpol, antwoordde u bevestigend. Gevraagd hoe ze dat dan wisten, antwoordde u het niet te weten. U verklaarde voorts dat uw kinderen aan de agenten van de veiligheidsdienst gezegd hadden dat u zich in Frankrijk, dan wel Londen bevond. Gevraagd of de autoriteiten dan niet wisten dat u zich in Europa bevond, antwoordde u het niet zeker te weten – dit in tegenstelling tot uw eerdere verklaring, namelijk dat de Soedanese autoriteiten er niet van op de hoogte zijn dat u zich niet langer in Soedan bevindt. Gevraagd wanneer het door u neergelegde Soedanees paspoort afgeleverd werd, antwoordde u dat dit afgeleverd werd op 23 december 2009, door de ambassade van Soedan te Brussel (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 8). U verklaarde Soedan te hebben verlaten op 11 september 2006 (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 2). Gesteld dat de Soedanese autoriteiten dan toch wel op de hoogte moeten geweest zijn van het feit dat u in Brussel bent, vroeg u zich af of dat dan door de ambassade is.

Geconfronteerd met de vaststelling dat de Soedanese ambassade deel uitmaakt van de Soedanese autoriteiten, bevestigde u dit. Gevraagd of ze geen problemen maakten, toen u uw paspoort aanvraag bij de Soedanese ambassade, antwoordde u ontkennend. Geconfronteerd met de vaststelling dat u opgevoerd door de Soedanese autoriteiten gezocht te worden sinds het jaar 2006, antwoordde u dat dat een andere procedure is, die niets met justitie of de veiligheidsdienst te maken heeft. Gevraagd waarom de Soedanese autoriteiten u nog een paspoort geven, gezien uw bewering sinds 2006 door deze autoriteiten gezocht te worden, en in 2012 tot een gevangenisstraf en geldboete veroordeeld, antwoordde u dat het paspoort u werd afgeleverd omdat u het vorige verloor, en dat niets te maken heeft met de veiligheidsdienst. U voegde eraan toe dat, indien u een paspoort aangevraagd zou hebben in Soedan, ze het u niet gegeven zouden hebben omdat uw naam naar voren zou komen bij alle diensten van de staat. Geconfronteerd met het feit dat er in uw paspoort vermeld staat dat dit werd afgeleverd te Khartoem in 2009, en dit paspoort u later afgeleverd werd in de ambassade te Brussel, antwoordde u het niet te weten. U bevestigde voorts uw paspoort verlengd te hebben in het jaar 2011, en dat u toen naar de consul op de ambassade diende te komen. U verklaarde dat hij u zei dat er geen verblijfsdocument was, u hem daarop uw verblijfsdocument toonde, en dat uw paspoort daarna werd verlengd (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 9). Gevraagd waarom u überhaupt een paspoort had aangevraagd, gezien uw verklaringen uit vrees voor vervolging door de autoriteiten, Soedan ontvlucht te zijn, antwoordde u dat het aanvragen een paspoort een formaliteit is, en ze op de ambassade niet weten dat u asiel vroeg. Gevraagd of u dan niet bang was om een paspoort aan te vragen, en later te laten verlengen, gezien het de Soedanese autoriteiten betreft, antwoordde u bevestigend. Gevraagd waarom u dat dan deed, antwoordde u – weinig verhelderend – dat het leven een risico geworden is. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan uw verklaring in Soedan gezocht te worden en veroordeeld te zijn geworden omwille van uw homoseksuele geaardheid. Immers, naast de hierboven reeds vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen, wijzen uw verklaringen – namelijk dat u zonder problemen identiteitsdocumenten blijft vragen aan, en krijgen vanwege de Soedanese autoriteiten, en uit uw verklaringen eveneens blijkt dat u persoonlijk naar de Soedanese consul te Brussel ging, opdat uw paspoort verlengd zou worden – er allerminst op dat u sinds uw vlucht uit Soedan in 2006 gezocht zou worden door de veiligheidsdiensten, en in 2012 veroordeeld werd veroordeeld door een rechtbank te Khartoum.

Voorts dient opgemerkt dat er absoluut geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen biseksueel, dan wel homoseksueel, te zijn, noch aan uw verklaringen homoseksuele relaties te hebben gehad.

Gevraagd of u homoseksueel bent, gezien uw verklaring beschuldigd te worden van homoseksualiteit, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 9). Gevraagd naar uw vrouw en kinderen, antwoordde u dat dat een groot probleem is in uw leven. Gevraagd of u dat wat meer kunt uitleggen, antwoordde u dat u het er reeds over had met uw echtgenote, en dat haar nonkel u vroeg van haar te scheiden. Gevraagd of u zich seksueel aangetrokken voelt tot vrouwen, antwoordde u dat u zich tot beiden, mannen en vrouwen, aangetrokken voelt (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 10). Gevraagd of u biseksueel bent, antwoordde u bevestigend. U verklaarde dat u, op het moment dat u Soedan verliet, een homoseksuele relatie had met T. S. A., u samen met hem gearresteerd werd nadat jullie betrapt werden, en dat uw vriend nu in de gevangenis zit (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 5 & 6). Gevraagd van wanneer tot wanneer u een relatie had met T., antwoordde u vaagweg 'sinds lang' (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 6). Gevraagd sinds wanneer ongeveer, antwoordde u meer dan tien jaar. Opnieuw gevraagd sinds wanneer u een relatie had met T., antwoordde u sinds 1992 of 1993 (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 12). U verklaarde voorts dat deze relatie duurde tot het moment dat u Soedan ontvluchtte. Gevraagd of T. steeds in Soedan heeft gewoond, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 6). In het kader van uw eerste asielaanvraag, verklaarde u echter dat u uw eigen homoseksualiteit ontdekte, toen u in het jaar 1982 een homoseksuele relatie begon met T. S. A. (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 5). Gevraagd hoelang u een relatie had met T., antwoordde u dat de relatie eindigde toen T. een contract had om te gaan werken in Dubai in 1989 (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 6). Gevraagd sinds wanneer jullie geen contact meer hadden met elkaar, antwoordde u sinds 1990, nadat hij vertrokken was (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 5-6). Eveneens in het kader van uw eerste asielaanvraag, gevraagd hoe uw relatie met T. begon, antwoordde u dat jullie op het internaat waren, jullie steeds samen waren en het heel onschuldig begon (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 5). In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u dan weer T. voor het eerst ontmoet te hebben in uw

wijk, daar jullie in dezelfde wijk woonden (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 11), T. toen nog studeerde en u reeds werkte, en jullie elkaar tegenkwamen in de supermarkt, het stadion, het café en in andere gelegenheden (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 12). Gevraagd waar jullie afspraken wanneer jullie elkaar wilden zien, antwoordde u in een appartement, dat deel uitmaakt van het familiaal huis van T. (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 13). U verklaarde voorts dat u naast T. ook homoseksuele betrekkingen –en relaties had met A., J. en I. (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 13-14). U gaf aan dat dit slechts vluchtige relaties waren (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 14), en u bij T. was op het moment dat u Soedan verliet, en A. toen een gewone vriend van u was waarmee u geen relatie had (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 15). Gevraagd wanneer u seksuele betrekkingen had met A. O., antwoordde u enkel dat het lang geleden is, en u het niet meer weet (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 14). U verklaarde eveneens dat deze relaties vluchtig waren en zich voordeden, voordat u een duurzame relatie begon met T.. In het kader van uw eerste asielaanvraag, verklaarde u echter, sinds het jaar 1991 tot uw vertrek uit Soedan, een homoseksuele relatie te hebben gehad met A. O. (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 7). U verklaarde toen eveneens dat het uw vriend A. O. was die uw vlucht uit Soedan organiseerde (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 2). Uit het bovenstaande kan eenduidig afgeleid worden dat uw verschillende verklaringen betreffende de homoseksuele relaties, die u zou hebben gehad in Soedan, volkomen inconsistent zijn. Er kan bijgevolg geen enkel geloof gehecht worden aan de door u geopperde homoseksuele relaties.

Gevraagd wanneer u voor het eerst ontdekte dat u aangetrokken was tot mannen, antwoordde u bij de adolescentie (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012). Gevraagd hoe oud u dan was, antwoordde u dertien jaar. In het kader van uw eerste asielaanvraag gevraagd wanneer u bij zichzelf ontdekte dat u homoseksueel geaard bent, antwoordde u 1982 (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 5) - een moment waarop u, gezien u verklaarde geboren te zijn op 5 juni 1965, 17 jaar oud was. Gevraagd sinds wanneer uw vrouw afweet van uw homoseksualiteit, antwoordde u na de problemen die volgden op de verklaringen, nadat u en T. gearresteerd werden (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 9-10). Gevraagd of uw vrouw er enig idee van had dat u homoseksueel bent, wanneer u met haar trouwde, antwoordde u dat ze het niet wist (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 10). Gevraagd sinds welk jaar uw vrouw weet dat u seksueel aangetrokken bent tot mannen, antwoordde u sinds 1993 of 1994 (zie gehoorverslag CGVS dd. 12/12/2012, p. 14). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring – namelijk dat ze het pas te weten kwam na uw arrestatie – antwoordde u dat niet gezegd te hebben. Gevraagd hoe uw vrouw het vernam, antwoordde u dat ze het u vroeg. Gevraagd of dat voor uw trouw met haar, dan wel erna, was, antwoordde u nadien. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u echter dat het uw familie was die wou dat u trouwde met haar, en dat u het haar van bij het begin heel open uitgelegd en gezegd had, zij een periode van bedenktijd vroeg, en u dan zei dat jullie het probleem later kunnen oplossen (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 8). Gevraagd waarom uw vrouw is willen trouwen met u toen u haar verteld had dat u homoseksueel bent, antwoordde u dat dat haar standpunt en mentaliteit is (zie gehoorverslag CGVS dd. 10/01/2007, p. 8-9). Opnieuw dient gewezen op de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag en deze in het kader van uw tweede asielaanvraag, alsook op de tegenstrijdigheid tussen de door u afgelegde verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS dd. 12/12/2012 – namelijk dat u eerst verklaarde dat uw vrouw op de hoogte kwam van uw homoseksualiteit na de arrestatie van u en T. en later verklaarde dat ze het reeds wist sinds 1993 of 1994. Dat u, geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid simpelweg uw eerdere verklaring ontkent, weet niet te overtuigen. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen biseksueel te zijn en homoseksuele relaties te hebben gehad in Soedan

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de authenticiteitswaarde van het door u neergelegde vonnis vanwege de rechtbank te Khartoum, en evenmin aan de door u geopperde biseksuele geaardheid en homoseksuele relaties die u gehad zou hebben wanneer u nog in Soedan was. U heeft derhalve niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u voorgelegde kopie van een Soedanees nationaliteitsbewijs doet geen afbreuk aan het voorgaande en vormt enkel een aanwijzing voor uw identiteit en nationaliteit die hier niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Naar luid van artikel 39/57, §1 van de vreemdelingenwet moet het beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingesteld binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. Naar luid van artikel 39/57, §2, 2° van bovengenoemde wet begint de in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijn te lopen, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag. De kwestieuze beroepstermijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op maandag 17 december 2012 bij aangetekende brief verstuurd werd naar de door de verzoekende partij gekozen woonplaats, zijnde 2170 Merksem (Antwerpen), Borrewaterstraat 111 (zie formulier 'Verandering of bevestiging van : Gekozen woonplaats' d.d. van 6 augustus 2012). Donderdag 20 december 2012 is als derde werkdag derhalve de dag van de kennisgeving en de eerste dag van de beroepstermijn, zodat vrijdag 18 januari 2013 de vervalddag is.

2.3. Het op 21 januari 2013 ingediende beroep is laattijdig en bijgevolg kennelijk onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK